

telse af, at regeringen kan deltage i valget, når Danmark har et forbehold på forsvarsområdet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er vi så ovre på et andet område. Det kan være, statsministeren er mere indstillet på at diskutere med Folketinget på det område. Det er jo på EU-området, hvor vi har en række forbehold, og det her drejer sig om forsvarsområdet, hvor vi har et forbehold, men hvor Danmark jo ikke desto mindre fuldt ud deltager i arbejdet med at opbygge en militær enhed i EU.

Dansk Folkeparti har klart tilkendegivet i hele processen omkring arbejdet, at vi mener, det strider imod det danske forbehold på forsvarsområdet, at Danmark deltager aktivt i bl.a. de militære komiteer, og det er jo lige præcis en af disse, der har været omdrejningspunktet for den seneste debat, nemlig på baggrund af, at den danske repræsentant i den militære komité har været med i en afstemning og har været udslagsgivende i forhold til, hvem der skulle vælges som formand.

Derfor har jeg ønsket i dag at få statsministerens vurdering af det her område og specielt, om regeringen mener, at man opfylder forsvarsforbeholdet ved den måde, man agerer på for øjeblikket.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige, at regeringen følger den praksis i fortolkningen af forsvarsforbeholdet, som der har været bred opbakning til i Folketinget.

Må jeg minde spørgeren om, at i december måned 1999, tror jeg det var, opfordrede Folketinget regeringen til »nøje at følge udviklingen og deltage aktivt i alle drøftelserne og sikre danske interesser i det videre arbejde i EU om krisestyring og den europæiske forsvarsdimension under fuld respekt af det danske forbehold.«

Det er faktisk det, der er ledetråden for vores arbejde, også i det videre forløb efter som sagt december 1999.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en besvarelse, der desværre slet ikke går ind i den aktuelle problemstilling, som handler om valget af formand, hvor Danmark ser ud til at have været udslagsgivende.

Spørgsmålet går på, om statsministeren virkelig mener, at et forsvarsforbehold, der klart og tydeligt siger, at vi ikke er med i hverken forbedringen eller gennemførelsen af en forsvarsdimension i EU, altså forbedringen af en forsvars-

dimension i EU, ikke inkluderer, at Danmark da ikke kan sidde med i en militær komité med militære personer, der er udslagsgivende i forhold til, hvem der skal være formand for den militære komité, der skal forberede det videre arbejde frem mod de egentlige aktioner. Ligger det ikke i hele sagens natur, er det ikke ren logik, når man ser på formuleringen af det danske forsvarsforbehold, som faktisk er ret tydelig, at man da ikke kan deltage i sådan en situation? Kan vi ikke få et svar på det?

Når statsministeren henviser til en folketingsbeslutning, som opfordrer regeringen til at følge arbejdet nøje, må man jo for det første sige, at det i øvrigt skal ske under fuld respekt for forsvarsforbeholdet, som statsministeren også nævnte, men for det andet bør statsministeren vel også nævne, at de partier, der stod bag den opfordring til regeringen, præcis er de partier, der slet ikke går ind for forsvarsforbeholdet; det er partier, som vel i virkeligheden går ind for og også gik ind for i 1992 i forbindelse med Maastrichttraktaten, at Danmark slet ikke skulle have nogen forbehold. Derfor kunne man jo godt have de partier mistænkt for, at det, man i virkeligheden gør, er, at man siger: Ja, vi har da formelt set et forbehold, men vi forsøger af al kraft at være med i alt, hvad vi overhovedet kan være med i, som om forbeholdet ikke eksisterede, og så slipper vi for en folkeafstemning, der tager stilling til det.

Var det ikke mere fair, at man sagde til befolkningen: Ja, vi kan deltage, men så kræver det, at forsvarsforbeholdet slettes, eller vi bevarer forsvarsforbeholdet, og så kan vi naturligvis ikke deltage i en afstemning om valg af formand i en militærkomité, som forbereder de konkrete aktioner, som en forsvarsdimension i EU går ud på?

Keld Albrechtsen (EL):

Nu gik den her sag jo galt for regeringen, fordi udenrigsministeren og forsvarsministeren fejlbødte den politiske betydning af den sag med valg af formand for militærkomiteen. For jeg går ud fra, at statsministeren er enig i, at selvfølgelig skulle en sådan væsentlig EU-sag have været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for afgørelsen i EU's militære komité.

Nu skal vi jo drøfte forløbet i Folketingets Europaudvalg og forhåbentlig nå frem til en aftale med regeringen, således at udvalget bliver orienteret, forinden der træffes væsentlige beslutninger. Jeg håber, at statsministeren kan bekræfte, at regeringen er indstillet på at gå ind i